

[Kristen Østergaard.]

fået svar på deres spørgsmål. Både spørgsmålene og svarene er nu blevet gennemgået af hr. Kjeld Olesen. Desuden findes svarene optrykt i tillægsbetænkningen, således at alle, der måtte være interesseret i dem, kan læse dem direkte.

Men jeg vil gerne sige, at jeg er stadig forbavset over den ihærdighed, hvormed socialdemokratiets repræsentanter kan fortsætte spørgelegen og krydsforhøret, efter at besvarelserne er givet. Man må nok sige, at hr. Kjeld Olesen har lagt op til nu i sidste øjeblik en ny holmgang, som jeg imidlertid ikke skal blande mig i. Ligesom tidligere under udvalgets arbejde er det åbenbart, at socialdemokratiets spørgelyst ikke er begrundet i en positiv holdning til forsvarssagen, eller skal vi sige til reel bekymring for Danmarks medlemskab af NATO. Socialdemokratiet følger efter min fornemmelse kun egne politiske formål. I dette tilfælde går det først og fremmest ud på at skaffe sig et alibi for i fremtiden at rumle videre med forsvarssagen. For det andet søger de at slå kiler ind i regerings-samarbejdet. Dagbladet Aktuelt's store, jeg havde nær sagt misvisende overskrift i dag til morgen: Venstre årsag til regeringskrise osv., er jo et klart vidnesbyrd om socialdemokratiets hensigt eller bihensigt, skal man måske sige, med denne sag.

Det er muligt, at alt dette med spørgsmålene passer ind i socialdemokratiets øjeblikkelige taktiske behov, men jeg mener, at socialdemokratiet bør betænke, om ikke plejen af dette behov kan komme til at skade Danmark på forskellig vis både udadtil og indadtil.

De sidste spørgsmåls voldsomme oppustning har næppe været til gavn for Danmark, men gennem hele bulderet står den kendsgerning, når denne debat er slut, at nu vedtager folkettinget en forsvarslov med nogle store forbedringer, en forsvarslov med positive retningslinjer, som der ikke har været uenighed om, og efter striden om detaljerne står det fast, at alle partierne

minus SF er enige i, at den nye forsvarsordning, ligesom den hidtil gældende, er baseret på Danmarks fortsatte medlemskab af NATO.

Med denne konstatering skal jeg anbefale at stemme for forsvarslovforslaget ved den endelige afstemning.

Bilgrav-Nielsen: Jeg finder ikke anledning til lange bemærkninger i anledning af hr. Kjeld Olesens indlæg. Jeg synes, det skinnede igennem fra først til sidst, at socialdemokratiet har følt, at der nu var en kærkommen anledning til ligesom at gyde olie ud over hele situationen. Situationen er jo den, at socialdemokratiet har haft svært ved at forklare, hvorfor man ikke har kunnet medvirke til den betydelige forbedring, der ligger i regeringens lovforslag.

Når hr. Kjeld Olesen forsøger at spille ministre ud mod hinanden og forklarer, at den ene giver en anden besked end den anden, så er det jo urigtigt. Det fremgår heldigvis også af de svar, som er optaget nu i tillægsbetænkningen, at man er enig om, at de spørgsmål, der her har været rejst, naturligt hører hjemme dels i forsvarskommissionens arbejde, dels i det arbejde, der udføres i regeringens sikkerhedspolitiske udvalg.

Jeg synes, at det, man opnår her fra socialdemokratiets side, ikke så meget er det, man gerne ville, nemlig at drille os andre, nej, det, man opnår, er, at man skaber en ganske uklar situation omkring sin egen holdning til disse spørgsmål.

Hvad er det egentlig, man fra socialdemokratiet vil med disse ting? Man har i forsvarsudvalget bedt om at få foretaget nogle analyser, fordi man har nogle ønsker om ændret våbenmæssig sammensætning, men man vil ikke deltage i tilbundsgående undersøgelser, som bygger på nyt materiale. Og nu siger man, at den kendsgerning, at regeringen ønsker, at en lang række spørgsmål drøftes i forsvarskommissionen og i regeringens sikkerhedspolitiske udvalg, tje-